Juhla-Mesikämmen

Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti

20-vuotisjuhlanumero

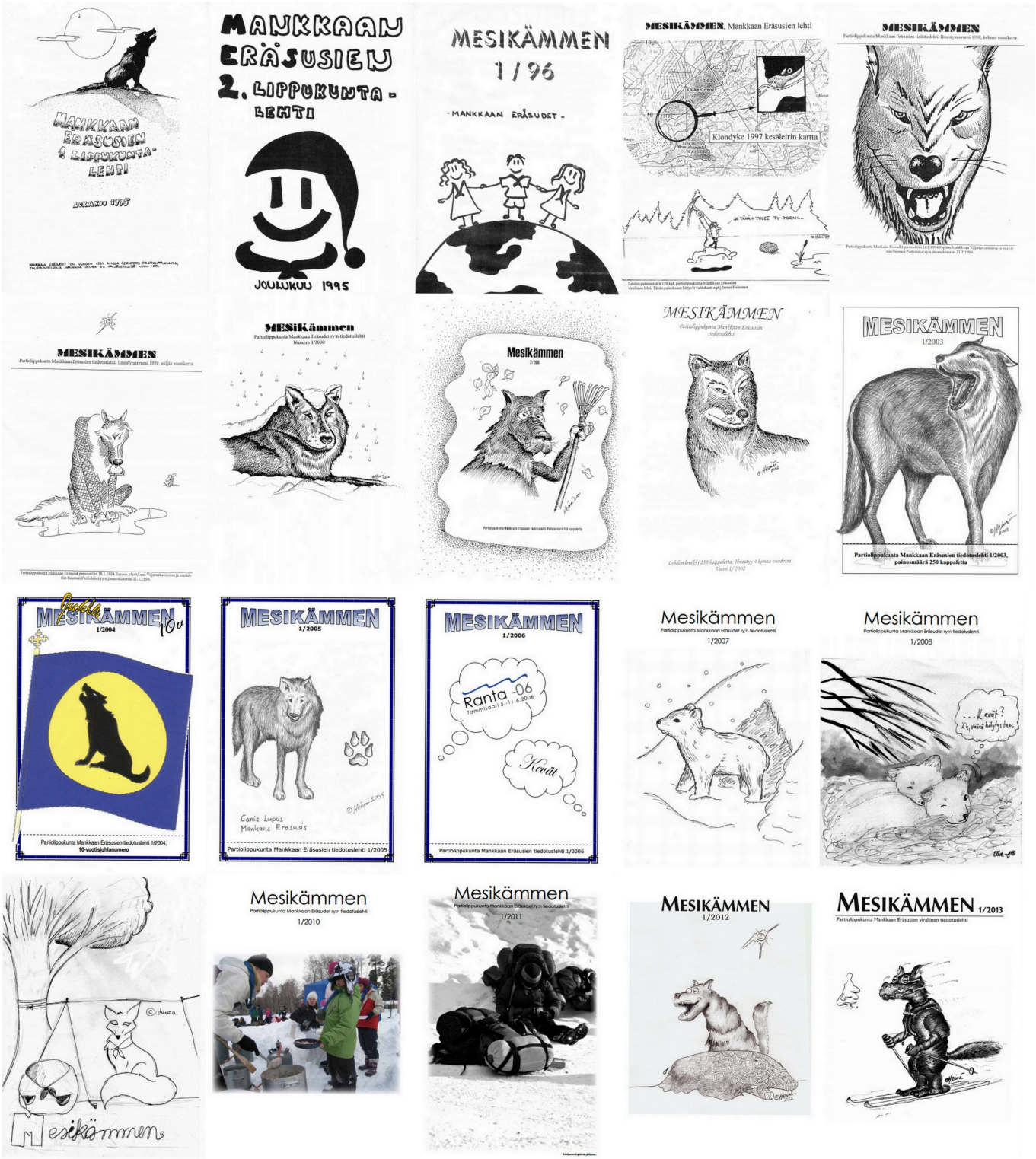

Sisällys

Pääkirjoitus	s. 2
Hannu Santasalon juhlapuhe	s. 3
Mankkaan Eräsusien historia	s.4–5
Eräsusi 20 vuoden takaa: Oksa	s. 6–7
Missä he ovat nyt?	s. 8–9
Arkiston aarteita	s. 10–16
Tiesitkö tämän?	s. 17–19
Eräsusia matkan varrelta	s. 20–22
Jännityskertomus (osa II)	s. 23

Mesikämmen

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti.

ISSN-tunnus

Painettu: ISSN 2342-1207
Verkkojulkaisu: ISSN 2342-1215

Painos

Painos: 200 kpl
Painopaikka: Copy-Set Oy, Helsinki

Juhlanumeron päätoimittaja

Maarit Alkula
maarit.alkula@erasudet.fi

Toimitus

Maarit Alkula, Suvi Attila, Jarmo Heinonen, Satu Heinonen, Hanna Järvisalo, Ville Vuorenmaa

Ulkoasu

Anna Vuorenmaa

Taitto

Maarit Alkula, Juuso Heikkilä, Anna Vuorenmaa, Ville Vuorenmaa

PÄÄKIRJOITUS

Tapahtui vuonna 1994…

Vuosi 1994 muistetaan lähellä ja kaukana monista asioista. Esimerkiksi seuraavista: Nelson Mandela valittiin Etelä-Afrikan ensimmäiseksi tummaihoiseksi presidentiksi. Englannin kanaalin alittava, Britannian ja Ranskan välinen tunneli avattiin. Irlanti voitti Euroviisut kolmannen kerran peräkkäin. Suomessa järjestettiin ensimmäiset suorat presidentinvaalit - enää ei siis käytetty valitsijamiehiä. Espoon, Kirkkonummen ja Vihdin kuntien alueelle perustettiin Nuuksion kansallispuisto.

Mankkaalle perustettiin oma partiolippukunta.

Nyt Mankkaan Eräsusilla on takanaan jo 20 aktiivista toimintavuotta. Juhlavuonna on hyvä hetki pysähtyä muistelemaan. Itse aloitin partion kymmenen vuotta sitten, juuri sopivasti lippukunnan kymppisynttärivuonna. Silloin jäseniä oli paljon nykyistä vähemmän, Mesikämmenen 2/2004 mukaan noin 40. Keskiviikkoiltaisin kololla näki koko lippukunnan.

Sittemmin yhä useampi lapsi ja nuori on löytänyt Mankkaalla tiensä partioon. Enää kaikki eivät kohtaa toisiaan joka viikko, mutta niin ryhmien omassa toiminnassa kuin yhteisillä leireillä, retkillä ja tapahtumissakin koetaan yhä hetkiä, joita on myöhemmin hauska muistella. Muistoilla vuosien varrelta on suuri osa tässä juhlalehdessä. Ainakaan itse en voinut olla hymyilemättä vanhoja Mesikämmeniä selatessani ja parhaita paloja kootessani.

Onnea 20-vuotiaalle ja partiomaista jatkoa!

Maarit Alkula
Päätoimittaja

Hyvät partiolaiset ja juhlavieraat

Lyhennelmä Hannu Santasalon juhlapuheesta Mankkaan Eräsusien 20-vuotisjuhlassa 27.2.2014 Mankkaan koululla

On ilo saada juhlistaa partiolippukunta Mankkaan Eräsusien 20-vuotismerkkipäivää yhdessä kanssanne. Partion historia maailmassa ja Suomessa on hieman yli 100 vuotta vanha, ja Mankkaan Eräsudet on ollut siinä mukana siis noin 20 % ajasta. Se on hieno saavutus.

Vuosien varrella partion toimintatavat ovat muuttuneet yhteiskunnan ja teknologian muuttuessa, mutta sen arvot ovat säilyneet. Mitä se partio sitten itse kullekin merkitsee ja tarkoittaa? Joillekin se tarkoitaa elämyksiä ja jännitystä, toiselle luontoon tutustumista ja siitä huolehtimista, joillekin se on ihmissuhteita, kavereita ja hyväksytyksi tulemisen tuntua. Partion voi kokea monella tavalla, ja usein se luo pitkäaikaisia ystävyyssuhteita sellaisten kavereiden kesken, jotka jakavat samoja arvoja. Partiossa on tilaa ja tarvitaan monenlaisia heppuja. Tarvitaan niitä, jotka ovat käsistään käteviä, tarvitaan niitä, jotka ovat hyviä suunnittelemaan asioita, ja niitä, jotka osaavat johtaa ja organisoida. Yksi tärkeimmistä asioista partiossa on mielestäni se, että nuoret ottavat itse vastuuta ja panevat toimeksi. Kommelluksia aina silloin tällöin sattuu, mutta niistä opitaan. On hyvä varautua siihen, että kommellukset eivät pääty, kun tullaan aikuisiksi. Niiden kanssa on hyvä oppia tulemaan toimeen.

Te partiolaiset voitte onnitella itseänne siitä, että Mankkaan Eräsudet on nyt yksi pääkaupunkiseudun elinvoimaisista lippukunnista. Ilman teidän omaa panostanne ei tässä tilanteessa oltaisi. Osa teistä on ollut mukana lyhyemmän ja osa pidemmän aikaa. Jotkut aivan alkumetreiltä lähtien, kuten Suvi ja Antti. Kaikki ovat kuitenkin tuoneet yhteiseen hankeeseen oman arvokkaan panoksensa.

Kun lippukunta perustettiin, kohdattiin uuden lippukunnan yleinen ongelma – partiojohtajia puuttui. Kun Mankkaalla alkoi sana kiertää, alkoi vanhoja partiolaisia ja partiohenkisiä mönkimään koloistaan partiohengen mukaisesti valmiina ottamaan hoitaakseen tärkeitä tehtäviä. Mukaan lähtivät mm. Irkku, Rellu, Max, Anna-Stiina, Sintti, Pirjo ja Rippe. Lisäksi tukea saatiin muiltakin vanhemmilta. Kaikkia en ehkä tässä enää muistakaan. Aikuisten johtajien tarve on nyt vähentynyt, kun lippukunta on jo ehtinyt kasvattaa uusia johtajia omasta joukostaan. Kaikki nämä alkuvaiheen tukijoukot ansaitsevat kuitenkin lämpimän kiitoksen. Kaksi henkilöä ansaitsee aivan erityisen kiitoksen. Lippukunnan alkuperäiset puuhahenkilöt Jarmo ”Heinä” Heinonen ja Espoon silloinen nuorisotoimen henkilö Piuku Könönen. Ilman heidän toimiaan ei lippukuntaa olisi syntynyt. Varsinkin Heinälle pitää antaa erityinen kiitos siitä innostuksesta ja uurastuksesta, jota hän on osoittanut koko lippukunnan olemassaolon ajan ja edelleen jatkaa. On tärkeää, että on ihmisiä, joilla on ideoita ja jotka uskovat niihin. Innostus tarttuu ja asioita saadaan aikaan kuten tapahtui tässäkin tapauksessa.

Tämä 20-vuotispäivä on vain välietappi ja Mankkaan Eräsusien matka jatkuu. Osa teistä on siirtynyt ”matkustajista” ”kuljettajan” paikalle ja on viemässä toimintaa eteenpäin mankkaalaisten nuorten iloksi.

Toivotan Mankkaan Eräsusille hyvää matkaa ja mitä parhainta tulevaisuutta!

Mankkaan Eräsusien historia

TEKSTI Ville Vuorenmaa

1994

- 18.1. Mankkaan Eräsudet perustetaan
- 22.2. lippukunta merkitään Suomen Partiolaiset ry:n jäsenrekisteriin
- Lippukunnanjohtajaksi Jarmo ”Heinä” Heinonen

1995

- Ensimmäinen lippukuntaleiri Kattilajärvellä
- Ensimmäinen lippukuntalehti ilmestyy, tällöin vielä nimettömänä
- Lippukunnanjohtajaksi Kirsi ”Sintti” Pasanen

1996

- IV Finnjamboree Loisto Hangossa

1997

- Lippukunnanjohtajaksi Riitta Pohjola
- Kesäleiri Klondyke Järvihaukkojen, Karhunvartijoiden ja Suvelan Samoojien kanssa Vihtijärvellä

1998

- Väiski ’98 Evolla
- Johtajiston vaellus Saariselällä

1999

- Lippukunnanjohtajaksi Arja Larkio (os. Heino)
- Peter Pan -teemainen lippukuntaleiri Kattilajärvellä

2000

2001

- Lippukunnanjohtajaksi Asko ”Oksa” Ahtiluoto
- Väiski 2001 Skutvikenissä

2002

- Lippukunnanjohtajaksi Jarmo ”Heinä” Heinonen
- Piirileiri Kerkkä 2002 Räyskälässä

2003

- Lippukuntaleiri Myllikselläl

2004

- Eräsusien oma lippu vihitään käyttöön Tapiolan kirkossa
- 10-vuotisjuhlat ja Mesikämmenen 1. juhlanumero
- Sudenpentuleiri Antarktis
- 5. Finnjamboree Tarus Padasjoella
- Johtajiston vaellus Saariselälle

2005

- Väiski 2005 Hankoniemessä
- 27.10. Mankkaan Eräsudet ry merkitään yhdistysrekisteriin

2006

- Lippukunnanjohtajaksi Antti Vuorela
- Tapiirin leiri Ranta ’06 Skutvikenissä
- Johtajiston vaellus Saariselälle

2007

- Partio 100 vuotta Suomessa
- Suurjuhla 2007 Tampereella
- Nostalgia 2007 -leiri yhdessä Hakasiskojen ja Tellervoisten kanssa

2008

- Lippukunnanjohtajaksi Suvi Attila
- Piirileiri Aihki 2008 Jämijärvellä
- Johtajiston melontavaellus Hiidenvedeltä Lohjanjärvelle

2009

- Väiski 2009 Dragsfjärdissä
- Johtajiston vaellus Saariselälle

2010

- Lippukunnanjohtajaksi Minna Vääräniemi
- Sudenpentuleiri Mylly 2010 Myllikselläl
- VI Finnjamboree Kilke Evolla

2011

- Lippukuntaleiri Robins ’11 Hollolassa
- Johtajiston melontavaellus

2012

- Lippukunnanjohtajaksi Alex Virtanen
- Piirileiri Saraste 2012 Evolla
- Johtajiston vaellus Haltille

2013

- Tapiirin leiri Saari 2013 Partiosaaressa, Vasikkaluodolla
- Tarpojaryhmä Piippoleväkotiloiden vaellus Kolille

2014

- Lippukunnanjohtajaksi Satu Heinonen
- 20-vuotisjuhlat ja Mesikämmenen 2. juhlanumero
- Suurjuhla 2014 Kouvolassa
- Väiski 2014 Skutvikenissä

HAASTATTELU

Eräsusi 20 vuoden takaa: Asko Ahtiluoto

TEKSTI Satu Heinonen

Kerro partiourastasi.

Partioon liityin, kun MES perustettiin, eli kaiketi 20 vuotta sitten. Olin mukana monta vuotta, enemmän tai vähemmän.

Taisin olla 18-vuotias, kun päädyin lippukunnanjohtajaksi. Silloin mielessä kuitenkin pyörivät monet muut asiat kuin partio. En myöskään ehkä ihan ymmärtänyt tehtävän luonnetta ja sen tuomaa vastuuta, kun otin sen vastaan. Opettavaista se silti oli! Tuolloin vuonna 2001 Eräsusissa taisi olla noin 100 jäsentä.

Vielä aikuisiässäkin sain ängettyä itseni mukaan vaelluksille, vaikka en enää ollut aktiivisesti mukana toiminnassa.

Kolme parasta partiomuistoasi?

Ensimmäinen retki Heinän ja Piukun kanssa Kattiksella puolijoukkueteltassa. Mukana olivat myös, Taru, Arja ja Krisu. Oli vielä kolmas tuleva vj-poika, mutta hän ei koskaan ilmaantunut Väentuvalle. Menimme hakemaan kotoa, mutta ei tullut mukaan.

Toinen muisto on eräältä Lapin-reissulta. Lähdimme Vugin (Antti Vuorela) kanssa yöllä seuraavaan pisteeseen ja jätätimme muut nukkumaan. Idea tuli, kun miehekkäästi sammutin nuotion, eikä kumpaakaan väsyttänyt. Reissu oli hyvä, mutta tulihan siitä vähän sanomista.

Kolmas muisto on kanoottiretki Mäntyharjulla. Mukana oli Max ja joku naispuolinen johtaja, olisiko ollut Pirjo? Santasalon Juho oli myös. Se on ainoa kanoottiretki, jolla olen ollut, niin ehkä siksi jäi mieleen. Paistoimme talouskyljyksiä trangialla viimeisenä päivänä. Varsinaista luksusta... Heh.

Oksa vaelluksella 1998

Mitä sinulle kuuluu nykyään?

Asun perheeni kanssa Lintuvaarassa. Perheeseen kuuluvat minä, avovaimoni Maija ja Maijan 13-vuotiaat kaksostytöt Siiri ja Saara. Työt lopetin, kun aloitin opiskelun Helsingin yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa. Sitä ennen olin ollut iltapäiväkerhon ohjaajana, kehitysvammaisten hoitajana erityiskoulussa ja autismiohjaajana Autismisäätiöllä. Kohta olen toivottavasti sitten lääkäri.

Mitä harrastat nykyään?

Harrastan capoeiraa, josta tosin nyt pidän taukoa, kun ei jäänyt aikaa muille mieliteoille, eli juoksulle, uinnille ja pyöräilylle. Juoksemiseen olen nyt enimmäkseen keskittynyt. Ensimmäinen maraton on edessä toukokuun viimeisenä päivänä Tukholmassa.

Partio-ohjelma muuttui jokunen vuosi sitten. Tiedätkö, minkä ikäisiä ovat tarpojat?

En ole seurannut partiota sen ihmeemmin, mutta nostin hattua viime vuoden kampanjalle, jossa parodioitiin ulkonaliikkumiskieltoja. En tiedä, minkä ikäisiä tarpojat ovat.

Mitä kaipaat partiosta?

Kaipaan metsää. Olisi kiva retkeillä enemmän, mutta en ole ehtinyt. Tavoitteena on tehdä ensi kesänä muutaman päivän vaellus ehkä Evon metsissä.

Kuvaile vielä partiota siitä tietämättömälle kolmella sanalla.

Yhteisöllisyys, luonto, elämäntaidot.

Missä he ovat nyt?

TEKSTI JA KUVAT Suvi Attila

Mankkaan Eräsusissa aloitti syksyllä 1994 ensimmäinen tyttövartio Sudet. Vuoden 1995 Mesikämmenen vartioesittelyssä vartiolaisia kuvailtiin muun muassa sanoilla "ihan mukava immeinen", "ihmisenä ylipäänsä okei" ja "mukava typykkä". Selvitin, mitä heille nykyään kuuluu ja kuinka partio on vaikuttanut heidän elämäänsä.

Sudet-vartio perustettiin syksyllä 1994. Kokoukset olivat Väentuvan vasemmanpuoleisessa huoneessa keskiviikkoisin. Vartiota johtivat aluksi Arja ja Lilli, mutta Arjan siirryttyä sudenpentujohtajaksi tuli vartiota Lillin kanssa vetämään Tiia. Vartioesittelyn viidestä vartiolaisesta onnistuin tavoittamaan neljä (itseni mukaan lukien). Haastattelemani Laura, Sofia ja Catja kuvaavat Sudet-ryhmää innokkaaksi ja dynaamiseksi sekä reippaaksi. Itse muistan Sudet-vartion pienenä mutta energisenä joukkona, joka piti erityisesti leipomisesta. Tuolloin, ennen remonttia, Väentuvalla oli kaksi isoa huonetta tuoleineen ja pöytineen sekä keskellä kaksi wc:tä, joiden ovissa oli puiset kukko ja kana. Sudet-ryhmä viihtyi leipomassa Väentuvan keittiössä.

Sudet-vartion jäseniä on nykyään osaajina niin puolustusvoimissa, opetusalalla, toimittajana kuin personal trainerinakin. Osalla on lapsia ja osa opiskelee. Nykyisin lippukunnassa on susista kaksi: Sofia sijaistaa eri ryhmissä ja lähtee mukaan muun muassa retkille, ja itse vedän Pöllönpoikaset -seikkailijajoukkuetta sekä istun hallituksessa. Kaikki haastattelukysymyksiin vastanneet olivat vartioiän jälkeen lippukunnassa johtajatehtävissä useamman vuoden. Hallituksessakin heistä on ollut kolme.

Sudet aamiaisella Mustalammen keittokatoksessa 1998.

Parhaiten partioajoista ovat susille jääneet mieleen leirit ja retket sekä vastuu ja siihen kasvaminen. Sofia mainitsee erityisen mieleenpainuvaksi retkeksi nuorten johtajien retken Mörrimöykkyyn. Tuolloin paistettiin sämpylöitä pelottavassa kaasuuunissa, jonka operoimiseen tarvittiin useita henkilöitä: kaasunpainaja, tikunraapaisija ja niin edelleen. Mieleen on jäänyt myös romahtava teltta Mustalammella (kahdeksan hengen vartio mahtuu tietenkin neljän hengen telttaan!), maitopurkkien keräyskampanja, leipomisekskursio Lillin perheen keittiöön sekä ryhmän retki Tiian mökille Bodominjärvelle ja sieltä löytyneiden isovanhempien vaatteiden innoittama pukuleikki.

Mankkaan Eräsusien 1990-luvun tärkeimmistä vaikuttajista haastatellut mainitsevat ainakin Heinän, Sintin, Piukun ja Maxin. Itse muistelisin, että lippukunta oli 1990-luvun lopussa ja 2000-luvun alussa melko pieni niin ryhmämäärältään, ryhmäkooltaan kuin johtajamäärältäänkin. Nykyisin lip-

Sudet-ryhmän poseeraus vuonna 1996.

Telttoja pystyttämässä Haukkalammen saaressa 1995.

muistelisin, että lippukunta oli 1990-luvun lopussa ja 2000-luvun alussa melko pieni niin ryhmämäärältään, ryhmäkooltaan kuin johtajamäärältäänkin. Nykyisin lippukunta tuntuu pyörivän nuorten aikuisten ja teini-ikäisten johtamana, mutta tuolloin ei nuoria aikuisia vielä ollut kasvanut lippukunnassa. Kaikki johtajat olivat joko varta vasten lippukuntaan rekryttyjä aikuisia tai nuoria, osapuilleen 15-vuotiaita ryhmänvetäjiä.

Partio antaa hyviä eväitä elämään ja valmiudet kohdata mielenkiintoisia kokemuksia. Sudet kommentoivat partion olevan tärkeä juttu elämässä: partiosta on paitsi löydetty puoliso ja parhaita ystäviä, myös saatu apua työnhaussa. Laura kommentoi: "Olen saanut edustaa Suomea kansainvälisissä tehtävissä, joissa 'Ole valmis' -ajattelu on ehdoton etu." Sofia puolestaan toteaa, että partiossa on "syntynyt sellainen kulttuuri, jossa aika nuorikin voi saada ideoitaan läpi". Partio tuntuu vaikuttaneen merkittävästi siihen, minkälaisiksi Mankkaan Eräsusien ensimmäisen vartion jäsenet ovat kasvaneet!

Lippukunnan kesäleiri 1995.

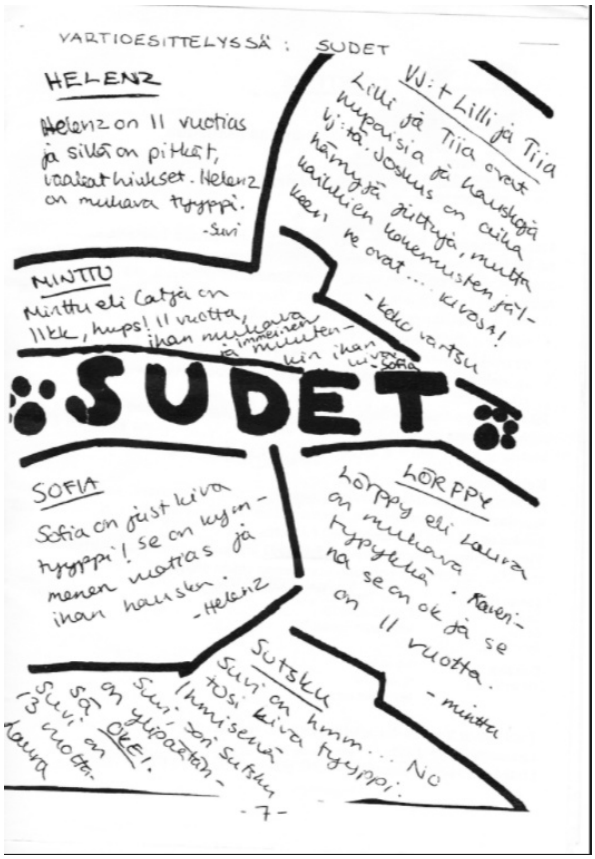

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

Mesikämmenten ja kuva-arkiston aarteita

16 Mesikämmen 1/2007

Lippukunnajohtajan haastattelu

- Aavistitko partioon liittyessäsi päätyväsi lippukunnanjohtajaksi?

Enpä tainnut..

- Kuinka monella kielellä osaat sanoa olevasi partiolainen?

Kolmella

- Keksi runo, jossa käytät kolmea partioslangin sanaa

Sudenpentu parkuu
Vartiolainen riehuu
Johtaja kiehuu

- Mitkä ovat kolme tärkeintä esinettä retkellä?

Kamera, läppäri ja tyttöystävä ;)

- Tapaat ulkoavaruudesta tulleen olion. Millä solmulla neuvot häntä sitomaan aluksensa kiinni?

Merimiessolmulla, käännytys partiolaiseksi alkaa heti

- Lisäisivätkö lööpit Mesikämmenen levikkiä?

Totta kai! Voinkin antaa tässä yhden kuuman lööpin: Ketyillä kysyntää Mesissä, hylätäänkö Hasit?

- Mikä on paras partiomuistosi?

Kyllä viime kesän kesäleiri, ja viimeisen yön melonta aamuauringossa oli mahtavaa.

- Mikä on parasta Mankkaalla?

Kolomme Makasiini, tietty!

-Heräät kesketä tuntemattomia partiolaisia. Mitä on tapahtunut ja mitä tapahtuu seuraavaksi?

Jamboreen ulkomaalaiset partiolaiset ovat kaapanneet suomalaisen sinisilmäisen blondin (Kiitos Heinä ;) mutta onneksi Hanski tulee hakemaan omansa takaisin!

- Asteikolla 1-10, kuinka tupuhupulupumainen olet?

Ehkä 4, en koe omistavani kolme päätä.

- Jatka virkettä: Mankkaan Eräsusien partiokevät 2007 tullaan aina muistamaan koska...

... Nostalgiaa on ilmassa!

Mesikämmen 1/2007

- Kahden kerroksen väkeä on toiminut hyvin, eli Makasiinin paksujen seinien sisällä on onnistunut kahden ryhmän kokoontumiset samanaikaisesti. Joku väitti, että kahden äänen resonoidessa ne kumoavat toisensa. Ymmärtämättä täysin edellistä, lienee kyse siitä, että jos sudenpentu kirkuu ja vartiolainen möykkää samanaikaisesti, ääni ei kuulu ulos Makasiinista. Pitänee patentoida idea.

Mesikämmen 3/2007

-Liukkosen veljekset Atte ja Otto toimivat kuulemma Coca Colalla. Saa nähdä minkälaisella varustuksella pojat lähtevät tunturiin, jos siinä ei pääse jakeluautolla. Keksivätköhän pojat pyörällisen rinkan, jossa on pullotelineet ja jäähdytys? Jonkun joskus kaapatessa Coca Cola kuljetusauton, minulla on vahvat epäilyt, kenen pihalta sitä kannattaa ensimmäiseksi etsiä.

Mesikämmen 3/2004

Vaeltajien talviretki Messilään
19.12 - 20.12. 1999

Vaeltajien entiseen laiskaan tyyliin matkaan päätettiin lähteä noin viikkoa ennen. Onneksi Tiian perheen kämppä sattui olemaan vapaana, ja autokin saatiin lainaksi, koska Heinän vaimo Riina vei Mammamobiilin. Lauantai aamuna tapasimme kololla, jolloin huomasimme, että Oksa ei ollutkaan tulossa, ja Krisu oli puolituntia myöhässä. Muuten oli tuttu vaeltaja porukka koossa.
Lauantaina kävimme kiertelemässä Messilän lasketteleukeskuksen alueella, ja havaitsimme sen tylsäksi, kun ei ollut suksia. Koko loppu illan istuimme sisällä ja söimme. Tarun möykkyisiä...öh lättyjä, Arjan hyviä sämpylöitä... Kaikki muut olisivat kovasti halunneet katsoa BumtsiBumia, mutta Heinä istui kaukosäätimen päällä koko viikonlopun. Illalla lähdimme laskemaan mäkeä, havaittuamme varsinaisen mäen hyvin kuivaksi, laskimme laskettelurinnettä alas. (Älkää ottako oppia, pulkalla laskeminen laskettelurinteessä on kiellettyä...) Ainoa mikä puuttui oli hissi, joka olisi vienyt meidät ylös rinnettä. Myöhemmin löysimme Tiian vanhoja lehtiä, ja kohta kaikilta löytyi tatuointi milloin mistäkin.
Sunnuntaina kiersimme Pirunportin luontopolun, vaikka tosin ainakin minulle jäi hieman avoimeksi, missä se pirunportti oikestaan oli... Ainakin Heinä osaa piruilla. Poronkäristys oli hyvää, Heinä kun oli sitä halunnut laittaa jo viime kesästä lähtien. Hyvätapaisina tietenkin siivosimme kämpän, joka ei ollut pölynimuria nähnytkään.

Kassialma

Mesikämmen 2/1999

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

HÄTÄ 2012

Pelastajien jalanjäljissä

4-henkinen samoajavartio lähti kisaamaan Pääkaupunkiseudun partiolaisten kevätmestaruuskisoihin toukokuun alussa. Hätä 2012 -nimeä kantavan kisan aiheena oli pelastus- ja suojelusalat.

Sanat: Ville Vuorenmaa | Kuvat: Matsku Salminen (Maahiset)

Lauantai

05.30 Herätys! Kampean itseni ylös sängystä ja syön aamupalaa. Kuka keksi, että partiotaitokisojen pitää alkaa näin aikaisin?

07.05 Tapaamme vartiomme kanssa Elielinaukiolla. Kaikki muistivat partiohuivit ja jäsenkortit, jes!

Kartta kannattaa tutkia huolella

09.30 Kilpailu starttaa Porvoossa. Lähtötehtävänä täytyy rakentaa hätälyhty. Liitteenä tullut pikaliima ei kiinnity kunnolla muoviin, joten oktaedrin muotoinen varjostin jää hieman vajaaksi (saimme tästä kuitenkin sarjamme parhaat pisteet, mikä oli yllätys).

11.36 Pistesuunnistusta. Jakaudumme kahdeksi pariksi ja panostamme enemmän rastien määrään kuin nopeaan aikaan.

13.02 Ensimmäisen varsinaisen rastin tehtävänä on sienien tunnistusta. Onneksi olimme harjoitelleet etukäteen. Taas sarjan parhaat pisteet!

13.42 Toisella rastilla pitää rakentaa toimiva vesipumppu putkesta, tennispallosta, kankaasta, narusta ja puutarhaletkusta. Ei mitään hajua, mitä pitäisi tehdä. Nolla pistettä, mutta ei onneksi olla ainoita.

14.37 Vartiomme pitää valmistaa kangaspalasta mahdollisimman kestävä köysi. Ei mennyt kovin hyvin…

Ville ja Timo valmistautuvat Savusukellus-tehtävään

15.20 Viidennellä rastilla harjoitellaan savusukellusta. Timo ja minä puemme silmistä sotketut kaasunaamarit päähän ja sukelsimme puolijoukkueteltaan etsimään uhreja. Minna ja Jaakko ohjeistavat meidät pohjapiirroksen avulla oikeista kohdista telttaan tehtyjen seinien läpi.

15.49 Rastitehtävänä on tulen sytyttäminen ja sen saaminen leviämään vaakatasossa. Emme onnistuneet, mutta rastimies kehui kovasta yrittämisestä.

16.11 Rusinatauko!

16.45 Päivän viimeisen rastin tehtävänä on purkaa räjähde (piipittävä laatikko, josta lähti paljon johtoja) annettujen vihjeiden avulla. Vaikka kaikilla muilla pommi pääsikin "räjähtämään", niin me saimme täydet pisteet.

17.05 Saavumme yörastille toisena vartiona. Ryhdymme paistamaan tehtävänä olleita donitseja (katso s. 16), pystytämme laavun ja aloitamme kätevyystehtävän nikkaroinnin.

22.27 Palautamme kätevyystehtävän, joka oli eräänlainen soittokello. Ei kovin hyvä, mutta ehkä tästä pari säälipistettä tulee.

22.40 Lähdemme Timon kanssa yösuunnistamaan. Meillä on hyvä lamppu, joten suuria vaikeuksia ei esiintynyt.

23.38 Vihdoin nukkumaan!

Sunnuntai

06.02 Ääh, ei kello voi vielä olla noin paljon!

07.16 Lähdemme yörastilta viimeisten rastien kautta kohti maalia.

07.40 Olemme ensimmäisenä rastilla, vaikka lähdimme kolmansina.

08.12 Seuraavan rastin tehtävänä on tunnistaa erilaisia pelastusalan logoja ja tärkeitä henkilöitä.

08.49 Kolmannella rastilla on yllätystehtävä, jossa pelataan miinaharavaa. Saamme pelin läpi vaikeuksitta.

09.14 Ensiapurasti. Piti hoitaa palovamma- ja shokkipotilaita.

09.28 Vikalla rastilla pitää vielä suorittaa eräänlainen palomiesten tehtävärata kaasunaamarit päässä.

09.58 Jee, olemme maalissa kaksi minuuttia ennen sen aukeamista. Ei ollut kovin rankka kisa! Nyt vielä suihkuun, lounaalle ja kotiin tuloksia odottamaan.

Paraboloidi sijoittui punaisessa sarjassa kolmanneksi.

Mesikämmen 2/2012

Mesikämmen 2/1999

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

Vaeltajat vaitonaisina

Vaeltajaretkellä 22.-24.5. Dåvarissa oli hiljaista. Ohjelmassa oli nimittäin mykkälil-jan suorittaminen. Täysin kommunikoimatta ei kuitenkaan tarvinnut olla, sillä keskustelu ja blogin kirjoittaminen onnistui paperilla. Tässä näytteitä:

23.5.09 12:52

Kävin just heittää Sofian motarin varteen (se jäi liftaamaan). Kun lähettiin niin auto starttas eka hyvin, liikku metrin ja sammu. Sit se ei enää startannukkaan kiltisti.

Autossa Sofian kanssa oli helppo olla hiljaa, mut saman tien ku Sofia nousi pois ni puhuin itsekseni. En siis osaa olla hiljaa yksin.

-Satu

23.5.09 14:45

Ihan hiljasta lounaspöydässä. Minna ja Suvi käy kiivaasti keskustelua paperitse saunan ja päivällisen ajankohdasta.

-Satu

*ENÄÄ ALLE 3 TUNTIA!!

KESKUSTELU

Minna: SATU! Me kipataa döfikset! \o/ Kun Alex kaivoi kuopan.

Satu: Mä haluun ton Suvin taudin ni ei tartte kippailla

Suvi: Tuu tänne, annan pusun.

Satu: Mut sit Minna joutuu tekee sen yksin.

Suvi: Minnakin saa pusun jos haluaa! <3

Satu: Kuka sit sen tekee?

Minna: ...Alex <3

Alex: Oireet tulee vasta parin päiv kuluttua! Ja nenä tukossa ei haista sitä.

*Ahistavaa olla hiljaa. Ihan kuin kaik olisivat vihaisia toisillee... :D

*Se sokeri tulee kaikkialta muualta pai mistä pitäisi.

00:27

Löysin ulkoa hanan, kätevää kun tää kämpällä jatkuvasti juoksee vesi. Tos ilmeisesti se hana toimii vain sateell Nyt ollaan menossa nukkumaan, aamulla meinataan taklata huussipönttö kai-vamaamme kuoppaan. Tosin kuoppaa ei vielä ole...

-Suvi

*Sun kynä tippu tästä alas...

*Vielä 11h hiljaa! Ja hereillä! Kläähh!

Tahtoo kotiin pelaamaan Simsiä! Eikä tyhjennellä vessaa, The Sims 3 ilmestyy 4.6!

*Oi, ai, heh ei oo suomea.

*Tuttipullokompleksi? Aikaisintaan 21:30 eli lämmitys 20:30-->

13:26

Toisten huomion saaminen on hankalaa jollei ole koksetusetäisyydellä. Joskus lattian/ pöydän tömistys auttaa, joskus taputus tai vihellys. Kuitenkaan aina toiset ei kiinnitä huomiota sellaisiin ääniin.

-Suvi

*Kattilassa oli jtn moskaa pohjalla?

Tarvii kaivaa vielä n.10cm lisää! Sitten varmaan tarpeeksi syvä. Harmi kun ne ei käytä kuoriketta. Imisi nesteen ja hajut.

-Alex

*Sit jos on hätä niin inise.

*Varo sun pään sivulla olevia kuppeja

16:41

Kipsattiin Sadun naama. Oli huippua! Se ei nää eikä kuule mtn, eikä se saa puhua :D Se vaan kuulee ja haistaa :P Kohta on mun vuoro...

-Minna

Mesikämmen 4/2009

- Antti suorittaa kuuleman ydinfyysikon tutkintoa TKK pukuntaretki hiukan häiritsi mistä, sillä puolisen tuntia e töhetkeä mies vielä tarkens lissa viimeistä lausetta suht teoriaansa. Siitä miehestä vielä.

Mesikämmen 2/2005

Antti on saanut viimeisen tent-tinsä suoritettua, eli enää puut-tuu diplomityö. Olisiko kenelläkään tarjota hyvää ai-hetta, kuten suhteellisuusteo-rian uutta versiota tai muuta yksinkertaista?

Mesikämmen 2/2013

Jatkotarina

Olipa kerran iloinen ja virkeä vaeltajaporukka. Eräänä kauniina päivänä he päättivät kokoontua metsään suorittamaan salaista suunnitelmaa. Aikomuksena oli vuorokauden aikana suorittaa mahdollisimman monta liljaa. Suunnitelma kuulosti pähkähullulta mutta sitähän partio on.

Aikaisin aamulla täsmälleen kello 04:01 vaeltajat keräsivät luunsa sängyn pohjalta ja suututtivat vanhempansa aikaisella kolistelulla keittiössä. Kello viiteen mennessä kaikki olivat ryömineet rinkat selässään kololle.

Ryhmän johtaja Essi oli ainoa pirteä, kun joukko lähti aamun ensimmäisellä bussilla metsään. Bussissa Helena kärsi merisairaudesta ja Pauliina ja Annukka huomasivat unohtaneensa lusikat kotiin. Antero valitti sukkiensa olevan eriparia.

Bussikuski Håkan irvisteli kahvikuppinsa takaa peilin kautta metelöiville matkustajille: ”Tama bussi ei åle laestentarrha”. Piristyvät vaeltajat eivät välittäneet Håkanin jurotuksesta, vaan tarjosivat tälle kylmää makkaraa, jota olivat jo alkumatkasta napostelleet partiolauluja laulellen. Håkan innostui ylistämään suomalaista makkaraa: ”Ånkå tama leivos hååkååta?”

Puolen tunnin ajomatkan jälkeen Håkan pääsi viimein eroon partiolaisista. Vaeltajajoukko rymisteli metsään ja pelästytti laulullaan kaikki elolliset oliot, kastematoja myöten, vähintään viiden kilometrin päähän. Maria luki joutessaan ääneen niksipirkkaa. Vaeltajat kerääntyivät päättämään suoritettavien liljojen säännöistä ja vuorojaosta. Yhteensä kuusi liljaa päätettiin yrittää suorittaa. Konsta kaivoi rinkastaan matkatelevision ja laittoi Bondit pyörimään. Vaeltajat olivat päättäneet pyöritellä peukaloitaan seuraavat 12 tuntia ja tuottamallaan peukaloenergialla aikoivat saada sähköä telkkariinsa ja Bondeihin. Niksipirkkojen, napostelun, laulamisen, Bondien ja peukalonpyörityksen lisäksi viimeinen lilja oli ”jalat irti maasta” –lilja, eli yhden vaeltajan tuli aina olla ilmassa.

Seuraavassa numerossa selviää, miten vaeltajat onnistuvat tavoitteessaan. Mitä tapahtuu, mitä menee pieleen ja mikä onnistuu?

Lue tarinan muut osat Mesikämmenen arkistosta Eräsusien nettisivuilta! Mesikämmen 1/2007

-Helsingin Sanomissa kerrottiin, että armeija ja poliisi kaivoi ojia Taruksella partiolaisille. Hassu lapsus, kun leirin turva ei kuulemma päästänyt huivitonta varuskunnan komentajaa edes omistamalleen alueelle. Leirijumalanpalveluksessa kuulimme myös komentajan sanoneen, että varuskunta olisi jo moisen vedentulon aikana keskeyttänyt harjoituksen, mutta partiolaiset näyttävät kaivautuvan vain tiukemmin asemiinsa.

Mesikämmen 3/2004

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

Rakkaani, mihin sun jätinkään?
Kellarin nurkkaan viileään?
Vai oletko ruokasalissa?
Eilisen lehden välissä?

Sua etsin mieli kiihtyen,
Somaa profiilias kaivaten,
Talosta, pihalta, kaikkialta.
Löydänkö sun sängyn alta?

Ilman sua muo alkaa ahdistaa,
En muuten kuin suun kautta henkeä saa.
Suu alkaa kuivua ? viimein keksin:
Parhaasta paikasta viimeksi etsin.

Omalla naamalla suun yläpuolla,
Silmien välissä ? olithan tuolla.
Nenäni armas, suo hukkaa ma en
Milloinkaan enää ? jo vannon sen.

Sofia
(osa kirjallisuusmerkin suoritusta)

Mesikämmen 2/2002

Mesikämmen 1/2003

Partioaseman Kilke Shopissa vierailleiden lähteiden mukaan Kilke-huppareiden kokomitoitus on valtava. Yltää jopa lähelle MES-fleecejen kokoja, eli partiomitoitus on ilmeisesti täysin yleisestä kokoluokituksesta poikkeava tieteenala.

Mesikämmen 4/2009

- Lippukuntaretki oli ja meni. Joku kumman vinksahdus vaan oli päässyt käymään, kun tällä kertaa lippukuntaretki ei ollutkaan isän- tai äitienpäivänä. Edellisellä lippukuntaretkellä (isänpäiväviikonloppuna) ihmettelimme, kun kaikki viettävät vain yhtä isää, mutta montaa äitiä. Vai onko se juuri sen takia niin helppo pitää retki isänpäivänä? Onneksi isänpäiväksi järjestettiin kuitenkin Nakkivapaa niminen retki johtajistolle, ettei totuus unohtuisi.

Mesikämmen 1/2007

- Hepe ja Jussi päättivät ilmoittautua Pinkki-kisaan, ennen kuin selvisi, että kilpailu on tarkoitettu vain sudenpennuille - päätynevät Hiipiväänn Haamuun. Hepe ei jäänyt miettimään kahdesti, vaan uhkasi perustaa lippukunnan oman futisjoukkueen. Saisikohan sitä maalien varapisteenlaskijan paikkaa hakea?

Mesikämmen 3/2003

-Heinälle tuli perheenlisäystä samanaikaisesti lisensiaattityön aikoihin. Sai nimekseen Meri Kanerva, siis ei se lisensiaattityö.

Mesikämmen 3/1998

- Heinäkö on päättänyt täyttää mammamobiilinsa kaikki istuimet? Kolmas tyttö syntyi heinäkuussa. Hyvä nimi kuukaudella, asianomistajan mukaan. Toimitus ei ota kantaa.

Mesikämmen 3/2000

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

2

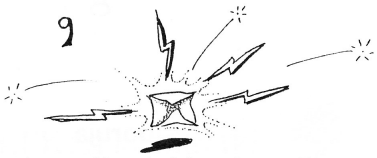

Sähköposti

Monella lippukuntalaisella on jo oma sähköposti, yksistään jo sen takia, että useimmat koulut järjestävät niitä oppilailleen. Siltä varalta, että et ole omaasi kuitenkaan saanut tai vielä hankkinut, kannattaa käydä varaamassa ilmaiseksi omansa, vaikka seuraavista osoitteista:
<hotmail.com>, joka on Microsoftin omistama.
<www.iobox.fi>, joka on hyvä suomalainen vastine.
<http://www.jippii.fi/Internet/sahkoposti/>, on myös suomalainen.
<http://dir.yahoo.com/Business_and_Economy/>, Yahoon tarjoama sähköposti.
<Companies/Internet_Services/Email_Providers/Free_Email/>
Muistanet jättää hakasulkeet < ja > pois vieraillessasi noilla sivuilla?

Edellä siis osoitteita joista voit käydä valitsemassa omasi ja ilmaiseksi. Siis lähes ilmaiseksi, jos hyväksyt pakkomainonnan. Kouluilla, kirjastoissa ja jopa joissakin nettikahviloissa voit käydä surffailemassa internetissä. Osoitteesta: <http://www.hiamk.fi/staff/heinonen/> voit käydä esimerkiksi erään lippukuntalaisen kotisivulla. Kyseisellä sivustolla on myös linkkejä muihin hyödyllisiin internet osoitteisiin.

Lippukuntalaisillamme on jo osalla oma sähköposti, eli E-mail osoitteensa, joista seuraava lista:

Arja Heino	<arja_h@yahoo.com>
Taru Auvinen	<pussielain@yahoo.com>
Tiia Rännäli	<tiia.rannali@iobox.fi>
Asko Ahtiluoto	<asko.ahtiluoto@iobox.com>
Riitta Pohjola	<riitta.pohjola@nokia.com>
Suvi Attila	<suviksi@yahoo.com>
Laura Valli	<laura.valli@iobox.com>
Sofia Virtanen	<softis@iobox.fi>
Jarmo Heinonen	<jarmo.heinonen@haaga.fi> ja <jarmo_heinonen@iobox.fi>

...ja sitten vain kirjoittelemaan. Vaikka juttuja lippukuntalehteen.

Heinä

Mesikämmen 1/2000

3

Vaeltajat Lapissa FAX/98:lla

Heinäkuinen lapinvaelluksemme Saariselälle alkoi junamatkalla Rovaniemelle. Junassa nukkuminen on muutenkin epämukavaa, eikä Heinä-paralle riittänyt sänkyä, joten hän joutui "remontoimaan autoa" rinkkojen ja kenkien seassa... Rovaniemen assalta jatkoimme bussilla Tankavaaralle, josta itse vaelluksen oli tarkoitus alkaa. Heti ensimäiseksi suunnistimme päin honkia, ja jo parin tunnin kuluttua ryhmä rämä hajosi keskelle rakkaa. Tarulta hajosi selkä, Arjan keuhkot pettivät, Oksan jalalle kävi jotain, Tiiaa ei vaivannut mikään ja Heinä hermostui, kun kukaan ei osannutkaan käyttää kompassia.

Saavuimme siis ensimäisen päivän etapille kolme päivää myöhässä aikataulusta, sillä innostuimme löysäilemään hieman liikaa... Noin joka kymmenes minuutti joku karjui "breikki", ja yleensä se breikki venähti puolentunnin blondivitsi-sessioksi. Enemmistön (4:1) mielipide oli, että vaelluksella pitää olla hauskaa, eikä sen onnistuneisuutta mitata kuljetun kilometrimäärän perustella.

Jokaisen päivän päätteeksi käytiin uimassa niin hyisessä vedessä, että Heinä sanoi meidän tyttöjen pelästyttäneen alueen kaikki karhut Hesaan asti kiljumisellamme. Iltanotskilla mietittiin seuraavan päivän aikataulua ja ratkottiin Ariadnen lankoja. Mitä syvemmälle Lappiin päästiin, sen kieroimmiksi alkoivat jutut muuttua... Ja partiolaisethan eivät siis kiroile. Telttoihin vetäymisen jälkeen tyttöjen teltasta kiirivät kaikki yksityisasiat julki, ja poikien teltassa Heinä ja Oksa lähettelivät kilvan fakseja.

Urheat eräsudet taltuttivat myrskyävän meren

Tämänvuotinen Valborg -purjehdus 6.10. oli tuttuun Eräsusityyliin mahtava! Osallistujamäärä hipoi ennätyksiä, vanhempien suuren purjehdusinnon vuoksi. Sää purjehduspäivänä vaikutti aluksi tosi kurjalta, tihkusadetta. Loppujen lopuksi kurja sääkään ei menoa haitannut!

Ohjelmassa oli, mitäs muutakaan, kuin meren ihastelua, jäänmurtajien tunnistelua, ynnä muuta mukavaa. Vanhempainneuvosto oli leiponut pullaa jota kuin ihmeen kaupalla

riitti kaikille ja vielä kahdeksan pulla jäi kiitokseksi laivan henkilökunnalle.

Vaeltajat olivat järjestäneet Napakympin, mistä uusina pareina lähtivät tiukka Businessnainen Antti ja Ruotsalainen hurmuri Tuulikki, sekä Ranskalainen herrasmies Sofia ja Diivamme Alex. Mitenköhän lomamatkat menivät, voitte kysyä asianomaisilta.

Kiitos kaikille mukavasta purjehduksesta!

Jenni

Mesikämmen 4/2004

4.

Viimeinen yö nukuttiin Saariselän kaatopaikan nurkilla, vaikka Tiiaa ja Tarua olisi kiinnostanut enemmän lämmin sänky hotellissa... Päästiin sentään saunomaan ja kerrankin saatiin vaihdettua vaatteet, ilman että hyttyset söivät elävältä. Kokonaisuudessaan lapinvaelluksemme oli erittäin onnistunut, vaikka vaelsimme suunnitellusta kilometrimäärästä vain puolet (n.80 km). Oli tavallaan haikeaa palata sivistyksen pariin juuri kun lapin hulluus iski...

Kassialma

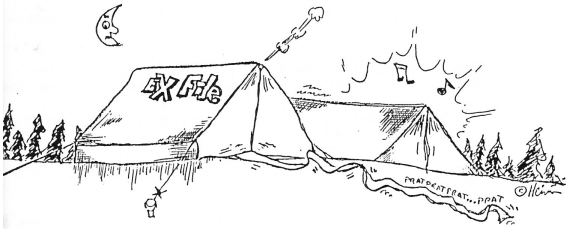

Mesikämmen 3/1998

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

VJ-PERUSKURSSI 1.-3.3. & 8.-10.3.1996

1. VIIKONLOPPU
Viikonloppu alkoi lupaavasti, kun dösä ei päässyt ajamaan kämpälle saakka, vaan jouduimme kantamaan ruokia n. yhden kilometrin verran. Illalla oli ohjelmassa lähinnä tutustumis leikkejä ja lumisotaa. Lauantai kuluikin suurimmaksi osaksi lumisodan merkeissä ulkona, mutta ehdimme myös mm harjoitella Suomen lipun oikeaa käsittely tapaa... Teimme myös vuoden toimintazuunnitelman ja vastasimme äkäisen vartsulaisen äidin kirjoittamaan kirjeeseen. Kävimme läpi myös erilaisia johtamistyylejä sketsien muodossa. Illalla keskustelimme "henkevästi" vj:n vastuuksista, velvollisuuksita ja oikeuksista. Sunnuntaiaamuna odottikin jo heti aamupalan jälkeen nakitus (borchkeitto)- lista siivouksista.

2. VIIKONLOPPU
Perjantai alkoi yhtä lupaavasti kuin edellinenkin; rämmimme reiteen ulottuvassa lumessa pellon keskelle, johon pystytimme yhden puolijoukkue teltan. Emme jaksaneet pystytyttää enää toista, joten ahtauduimme kaikki 24 kurssilaista yhteen telttaan. Johtajat nukkuivat "ulkona" (he menivät yöksi kämppään, meille ei vaan kerrottu siitä). Lauantaina purimme teltan, siihen kuluikin puoli aamupäivää. Oikeastaan koko lauantai kuluikin syömiseen ja ulkoleikkeihin, paria rupeamaa lukuunottamatta. Illalla ennen saunaa oli vj-kaste, jossa piti selviytyä silmät sidottuina sokkeloa pitkin hyvän äänen luokse. Saunaan pääsimme vasta sunnuntain puolella. Sunnuntaina odotti taas siivous, tällä kertaa heittelimme patjoja ulos ikkunasta lumeen (tai siihen, mitä siitä oli jäljellä). Ennen siivousta ehdimme tehdä kankaiset rannerenkaat muistoksi kurssista. Iltapäivällä ennen tilausdösän tuloa saimme hienot todistukset kurssista halikierroksen päätteeksi.

Kurssin oli tottakai järjestänyt VJPKR, eli **V**artion**J**ohtaja**K**oulutus**P**rojekti**R**yhmä!

Mesikämmen 2/1996

-6-

Ote Ranta-leiristä kertovasta jutusta Mesikämmenestä 3/2006

Perjantaina herkullisen päivällisen jälkeen leirin kioski keräsi taas paljon asiakkaita. Karkin ja juotavan lomassa on myynnissä myös purkkaa, kotiväen iloksi. Pian leiriläiset yllättyivät kun Tammisaaren VPK:n paloauto ajoi leiralueelle. Kyseessä oli kuitenkin lukuisista "Missä palaa?" -kyselyistä huolimatta turvallinen tilanne, palomiehet toivat leiriin vettä ja esittelivät kalustoaan. Innokkaimmat pienet leiriläiset pääsivät täyttämään ämpäreitä vedellä ja

istumaan paloautossa. Soittivat palomiehet pyynnöstä jopa sireeneitäkin ja vilkuttivat valoja. Johtajat naureskelivat, että puuttuu enää ambulanssi poliisienkin käytyä eilen leirissä.

Mesikämmen täyttää 10 vuotta!

Mankkaan Eräsusien ensimmäinen lippukuntalehti ilmestyi 10 vuotta sitten, lokakuussa 1995. Ensimmäisen lehden ilmestymisestä on tämän numeron myötä siis kulunut pyöreät 10 vuotta!

Ensimmäinen Mesikämmen sisälsi muun muassa artikkelin tuon vuoden kesäleiristä Kattilajärvellä, yhden lauman ja yhden vartion esittelyt, sekä tietoa seuraavan kesän Loistosuurleiristä. Kaikille meille tuttu Juoru-palsta on myös kunniapaikalla lehdessä, ja kannessa ulvoo Mesikämmenien tyyliin Heinän piirtämä susi. Perinteet ovat säilyneet kummasti läpi vuosikymmenen...

Ensimmäisessä vielä nimeämättömässä lehdessä julistettiin nimikilpailu, jonka tuloksen me kaikki tiedämmekin. Harva tosin enää tietää mikä sanaleikki piilee nimen *Mesikämmen* takana... Ruotsinkielentaitoiset voinevat arvata sen tavuttamalla lehden nimen hieman uudestaan: *mes i kämmen*. Päteeköhän tämä sanaleikki myös lehden nettiversioon? Ehkäpä ainakin tulevaisuudessa...

Vuosien varrella Mesikämmentä ovat tehneet kymmenet ihmiset, joiden käsistä on syntynyt tämä tietopaketti. Toimitustavat ja -tekniikat ovat muuttuneet ja kehittyneet, mutta lehden asema lippukunnan tiedotuksen kanavana säilynyt.

Sähköisessä muodossa taitettuja vanhoja Mesikämmeniä viime vuosien ajalta on luettavissa Eräsusien kotisivuilla. Vanhimpien Mesikämmenien paperiversiot on myös tarkoitus muuntaa digitaaliseen muotoon kunhan aikaa suurehkoon projektiin löytyy.

Kiitos vielä kaikille Mesikämmenien tekoon vuosien varrella osallistuneille, ja onnitellut 10-vuotiaalle lehdelle!

Antti Vuorela

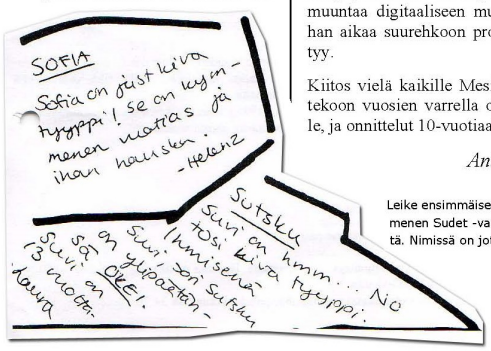

Leike ensimmäisen Mesikämmenen Sudet -vartion esittelystä. Nimissä on jotain tuttua...

Mutakakkuähky ja mehuun keitettyä puuroa samoajaretkellä

Eräänä huhtikuisen viikonloppuna oli kevään ehdoton kohokohta, eli Perunhemulien oma retki! Mukana menossa olivat Emil, Timo, Jaakko, Silja, Asta ja allekirjoittanut. Retki suuntautui EPT:n Myllisnimiselle kämpälle, ja melkein uskaltauduimme viikonlopun aikana ulos asti! Tosin yksi hyvä (teko)syy sisällä pysyttelemiseen oli se, että metsässä oli vieläkin noin puoli metriä lunta ja suurimmalla osalla porukasta oli lenkkarit. No, ulkoilua tuli edes vedenhakureissujen ja vessakäyntien takia.

Me pojat saavuimme kämpälle jo perjantaina. Vietimme rennon illan lihapiirakoita ja karkkia mutustaen, kuunnellen samalla musiikkia ja jutellen henkeviä (tai vähän vähemmän henkeviä). Pelikortit olivat myös ahkerassa käytössä.

Lauantaina heräsimme huonosti nukkuneina ja söimme aamupalaksi yllättävän hyvää mehuun tehtyä riisihiutalepuuroa. Mehuun siksi, että aloimme lukea ohjetta vasta kämpällä eikä meillä tietenkään ollut maitoa mukana. Lounaaksi söimme hernekeittoa, ja sain taas valituksia, kun en ollut ostanut sinappia. Ensi kerralla joku muu saa käydä kaupassa.

Tytöt saapuivat iltapäivällä ja iltapäivä sujui samoissa merkeissä kuin siihenkin asti eli hengaillen ja jutellen. Illallinen oli kolmiosainen herkuttelu: alkupalaksi tomaattikeittoa ja lämmintä patonkia, sitten kana-kasviskuskusia ja jälkiruoaksi mutakakkuja, joita kaikki söivät liikaa (kuten suorittamaamme aktiviteettiin kuului). Totesimme, että se ei ollut hyvä idea ja loppuillan ajan kaikki olivat ihan ähkyssä.

Illalla pidimme vielä hengellisten laulujen levyraadin. Muuten pelasimme korttia ja kiistelimme kaikesta turhasta, kuten sarkasmin ja ironian varsinaisesta merkityksestä ja siitä, miten kuskus pitää oikeasti kirjoittaa (taas kerran). Mennessämme nukkumaan tajusimme, ettemme olleet tehneet retken tärkeintä osaa, eli kesäleirin suunnittelua vielä yhtään! No, aamulla on aikaa, totesimme ja painuimme pehkuihin.

Sunnuntaina kaikki nukkuivat hieman paremmin. Puuro ei maistunut tytöille, johtui ehkä siitä, että jouduimme tekemään sen tällä kertaa sokerittomaan mehuun (älä kokeile tätä kotona). Aamupäivällä saimme hieman suunniteltua kesäleirin ohjelmaa, ja mm. heimotaisto on lähes valmis. Lounaaksi söimme vielä tonnikalamössöä ja sitten hipsimme siivoamisen jälkeen kotiin.

Ville Vuorenmaa

Juttu on julkaistu alunperin Perunhemulien blogissa. Käy kurkkaamassa: http://perunhemulit.viuhka.fi

Mesikämmen 2/2011

PARHAITA PALOJA VUOSIEN VARRELTA

Mesikämmen 3/2010 9

Kamiinateltta ja kansainvälisyyttä - MESin syysretki 2010

Tiedot

Ajankohta	8.-10.10.10
Paikka	Korvenkolkka, Nuuksio
Luonut	Mankkaan Eräsudet
Osallistuu	57
Lisätietoja	Syksyn lippukuntaretken teemana on Maailma, eli ohjelmassa on sudenpentujen Maailma-jäljen ja seikkailijoiden samannimisen taitomerkin aktiviteetteja. Sudenpennut osallistuvat retkelle per jantaista lauantaihin, muut koko viikonlopun.

Seinä

Suvi on vääääsynyt!

lauantai kello 09:04 1 tykkää

Maarit sai Seinän valmiiksi ja katsoi, kun viimeinen ryhmä katosi metsään suunnistamaan.

lauantai kello 10 1 tykkää

Sonja Minä tykkään suunnistuksesta ja leikkimisestä pimeässä

lauantai kello 12:40 2 tykkää

Asta söi. Ja nyt origameja (:

lauantai kello 13:55 2 tykkää

Nuutti Ei kommentoitavaa

lauantai kello 14:00 1 tykkää

Roosa Sudarit lähtee tulee tarpojien ja seikkailijoiden ilta =) hehehehehe

lauantai kello 15 5 tykkää

Heidi Jee, täst tulee hauskaa :)

Anni Kohta puretaan teltta! =)

lauantai klo 15 2 tykkää

10 Mesikämmen 3/2010

Heidi Sudarit lähtee, nyt puretaan teltta ja valloitetaan mökki! :D

lauantai kello 15 7 tykkää

Anna Banaanit oli hyviä… Kohta päästään mökkiin…!

lauantai kello 15:50 5 tykkää

Heidi Ollaan mökis, on KIVAA! :D

Hanski & Suvi olivat ahkerasti sienestämässä eivätkä paljasta julkisesti sieniapajaa

lauantai kello 17:04 2 tykkää

Antti Kalapuikot olivat hyviä

lauantai kello 17:59 5 tykkää

Liina Tänään oli kivaa ja ruoka oli hyvää.

lauantai kello 18:00 9 tykkää

Krista Sudarit jäi ilman! Hyvää ruokaa XD

Maarit on paistanut **Kati**n kanssa pari tuntia ranskanperunoita ja kalapuikkoja. Vihdoin on masu täynnä!

lauantai kello 18:30 2 tykkää

Asta Niksi-Pirkka: Astiat kuivuvat hyvin sukakkahousuilla

lauantai kello 19:00 6 tykkää

Heidi :)

Saana Mikä on ”sukakkahousuilla? XD

Asta * Astiat kuivuvat hyvin sukkahousuilla. :)

Maarit pesee hampaita. Kämpästä kuuluu vain tasaista tuhinaa. Hyvää yötä!

lauantai kello 23:00 1 tykkää

Krista Koht me syödään! Ja sit siivotaan ja lähetään himaan XD PS: Mökissä oli tosi kuuma :)

sunnuntai kello 11:50 4 tykkää

Krista Ruoka oli iha hyvää! Saanan karkit kössittiin :(

sunnuntai kello 13:00

Mesikämmen 3/2010

Nostalgia-leirillä kesällä 2007 aikamatkailtiin kivikaudelta nykyaikaan. Nykylandian pääkaupungissa Byrokratiassa leiriläisten tehtävänä oli rakentaa turhake. Apuna oli muun muassa hakukone Kookle.

Juhlavuoden kunniaksi keväällä 2014 järjestetyllä Kaikkien aikojen lippukuntaretkellä pidettiin bileet.

Tiesitkö tämän Mankkaan Eräsusista?

KOONNUT Maarit Alkula

Ajatus nimestä Eräsudet syntyi jo neljä vuotta ennen lippukunnan perustamista. Heinä kirjoittaa Mankkaan Uutisissa: ”Susi on laumasielu ja tärkeimmät partiomerkit on mukautettu susimaisiin peruskuvioihin; erä-alkuisuus teki selväksi, että kyse ei ole sisällä nyhjöttävästä rupusakista.”

Lippukunnan perustamiskirjan allekirjoittivat tammikuussa 1994 Mankkaan makasiinissa Heinä, Piuku ja Mankkaan omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Pauliina Lunna. Mankkaan omakotiyhdistyksestä, nykyisestä Mankkaa-seurasta, tuli lippukunnan taustayhteisö. Vuoden 2002 lopussa Mankkaan Eräsusien taustayhteisöksi vaihtui Tapiolan seurakunta.

Ensimmäisen toimintavuoden päätteeksi, vuoden 1994 lopussa, Eräsusissa oli 145 jäsentä.

Ensimmäinen lupauksenantotilaisuus uusille jäsenille pidettiin Suomenlinnassa, Ehrensvärdin hautamonumentilla. Samassa tilaisuudessa nimitettiin vartionjohtajat. Uudet jäsenet saivat kaulaansa partiohuivit, ja vartionjohtajille luovutettiin pillinarut.

Ensimmäisellä kesäleirillä kierrettiin inkkarikanootilla lähilammet siten, että kanootti kannettiin lampia yhdistävät kannakset (esimerkiksi Kattilajärveltä Ruuhilammelle), jolloin syntyi kolmen lammen yhdistävä reitti. Epähuomiossa Kattilajärveltä rantautunut reitti kulki ison muurahaispesän läpi, ja kanootti oli lampeen nostettaessa täynnä murkkuja.

Samaisella leirillä pelättiin karhuja, sillä Helsingin Sanomissa oli juuri ollut juttu, että Nuuksiossa käyskenteli karhu. Hannu Santasalo törmäsi kyykäärmeeseen, joka oli piiloutunut Kattilajärven niemen korkeimmalle kohdalle nostettuihin teltanaluspuulevyihin. Seurakuntasanomissa julkaistiin ensimmäisestä Kattilajärven-leiristä kuva, jossa vietetään leirijumalanpalvelusta rannalle viettävässä, jyrkässä länsirinteessä.

Lippukunnan ensimmäiset leirikeittiötarvikkeet, esimerkiksi isot 50 litran kattilat, saatiin käytettyinä edullisesti Heinän vanhalta lippukunnalta Kelovartijoilta.

Toiminnan alkuaikoina kokoontumistiloista piti maksaa kaupungille vuokraa viisi markkaa tunnilta huonetta kohden. Vuodessa maksettavaa kertyi noin 600 markkaa. Ensimmäisten kymmenen vuoden ajan vuokranmaksu piti rahoittaa myyntitempauksilla. Tilanne helpottui, kun Ta-

piolan seurakunta saatiin lippukunnan taustayhteisöksi ja siltä alettiin saada tukea. Nykyisin MES ei maksa vuokraa, sillä nuorisotoiminnan ei enää tarvitse maksaa kaupungille tilavuokraa.

Rahaa piti kerätä myymällä muun muassa sinappia ja salaatin-kastiketta. Kuva myyjäisistä Väentuvan edustalta 1990-luvulta.

Partiolaisten adventtikalentereiden lisäksi eräsudet ovat myyneet muun muassa vappupalloja, keksejä, wc-paperia, hernekeittoa, sinappia ja salaatinkastiketta.

Lippukunnan ensimmäinen puolijoukkueteltta saatiin roskiksesta. Nuorisoasiainkeskus oli heittänyt reikiintyneen ja haisevan teltan roskiin, ja Heinä kysyi, voisiko sen omia käyttöön. Lippukunnan ensimmäisellä talvileirillä teltta pystytettiin Kattilaniemen kärkeen. Uskollinen puolijoukkueteltta on yhä varastossa.

Mankkaan Eräsusien huivimerkki piirrettiin pahvinpalalle lyijykynällä ja merkit teetettiin Finntarrassa. Rahat eivät riittäneet kuin silkkipainettuihin merkkeihin. Nekin Heinän piti maksaa omasta lompakostaan, sillä lippukunnalla ei vielä ollut rahaa.

Aluksi huivimerkin sudella oli terävät hampaat, ilkeästi irvistävä suu ja punainen silmä. Piuku kuitenkin kuvan nähdessään halusi hymyilevämmän suun, koska ei halunnut pikkusudarin niskaan vihaista sutta. Hampaita lyhennettiin hiven ja punainen silmä katosi lopullisesta versiosta.

Aivan alkuaikoina huiveja oli kaksi: sininen ja maastokankaasta tehty. Jälkimmäistä ei hyväksytty heraldisesti oikeaksi, koska maastokuvio ei ole heraldinen väri.

Vuonna 1999 partiossa siirryttiin uudistettuun laskusysteemiin: lasku ei ollutkaan enää Partiolehden välissä vaan tuli henkilökohtaisena pankkisiirtolomakkeena jokaiselle jäsenelle.

Pääkaupunkiseudun ensimmäisen Lidlin avaaminen Mankkaalle syksyllä 2002 vaikutti liikenteeseen kolon ympäristössä. Mesikämmenen pääkirjoituksissa ja juorupalstalla varoitettiin kasvaneesta liikennemäärästä kolmessa perättäisessä lehdessä.

Mankkaan Eräsusien lipussa on "kuun edessä ulvova susi, takana sydensininen yö". Värit, sininen ja keltainen, ovat samat kuin ruotsin lipussa. Heraldisesti lipussa ei oikeastaan ole kyse keltaisesta väristä, vaan kullasta – metalliväristä. Suden pää

osoitti alun perin poispäin tangosta.

Mankkaan Eräsusien lippu saatiin näytille lippukunnan 10-vuotisjuhlaan. Rahat lipun hankkimiseen oli kerätty itse. Lipun stilisoi Heinän tekemästä mallista Mankkaalla asuva Partioheraldikkojen jäsen Tuomas Hyrsky. Lopullisessa kuvassa ainoa muutos oli suden hännän nosto ylöspäin, jotta se mahtui takana paistavan kuun sisään.

Kirkkoherra Antti Rusama vihki Mankkaan Eräsusien lipun Tapiolan kirkossa 6.12.2004.

Lippukunnalle on suunniteltu moneen otteeseen omaa pinssiä ja mitalia, mutta ne hankitaan mahdollisesti vasta siinä vaiheessa kun rahoitus saadaan Killan avulla kuntoon.

Nuotiontekoharjoituksia järjestettiin usein Heinän pihalla. Avotulen teko on luvanvaraista, mutta lupa saatiin helposti, sillä palokunnassa oli töissä sudenpentujohtaja Ari Pohjola. Heinän pihalla myös maanomistajan lupa oli helppo saada. Naapurit kuitenkin soittelivat savusta ja nuotioista ahkerasti palolaitokselle, jossa tiedettiin, mistä oli kyse.

Toiminnan alkuvuosina järjestettiin syksyinen lipunryöstö paksussa pajukossa, jonka paikalle on tulossa ajoyhteys Orionilta Mankkaan vanhalle kaatopaikalle. Myös vanhalla kaatopaikalla, nykyisellä golfkentällä, järjestettiin lipunryöstöjä.

Eräsusien ensimmäisen huudon "MES, MES, MES, Eräsudet JES" keksi Jenni Asikainen leirillä. Ruokahuudon ”hip-hap-huu, hyvään tukehtuu” keksi Heinä kiireessä ensimmäisellä kesäleirillä Kattilajärvellä.

Ensimmäinen lyhenne Mankkaan Eräsusista oli Mersu, mutta MES katsottiin paremmaksi.

Nykyinen ikäkausijako otettiin Mankkaan Eräsusissa käyttöön heti syksyllä 2008, kun siirtymäaika vanhasta kolmen ikäkauden ohjelmasta uuteen alkoi.

Partiota käsittelevän Wikipedia-artikkelin lähteissä mainitaan Eräsusien nettisivut.

Eräsusia matkan varrelta

TEKSTI Hanna Järvisalo

Kahdessakymmenessä vuodessa ja vähemmässäkin ehtivät tyylit ja tukkamuodit muuttua. Mesikämmenen juhlanumero kaiveli arkistoja ja kokosi helmiä vuosien varrelta. Tunnistatko kuvien eräsudet? Kaikki tyypit tunnistava on aito eräsusi-guru!

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

Vastaukset

1. Antti Vuorela, tuohon aikaan vielä Vugi
2. Asikaisen Jenni
3. Suvi
4. Saku, Antti ja Anna (vieressä myös Jasmin LeKosta)
5. Kuvassa vasemmalta: Kati, Ella, Maarit, Minna Tiina, Nina, Ville, Atte
6. Henri "Hepe" Järvisalo
7. Anni
8. Nykyinen lippukunnanjohtajamme Satu Heinonen ja Sofia Virtanen

1. Antti "ex-Vugi" Vuorelan kuva

Oo kesänlapsi mä oon, ooo Vuorelan Anttihan mä oon! Kesän vaalentamat hiukset saavat kyllä odottamaan kesää. Antin kuontalossa kesä 2014 ei varmaan niin kovasti vaikuta, hän kun on tuosta pitkästä hiusmallistaan jo aikaa sitten luopunut.

2. Jenni joulujuhlassa

Kuvassa lapset ovat tonttulakit päässä, mutta Jennilläpä on punainen pää omasta takaa! "Voit joulun elää joka päivä vaan…" Jennin hiusmuoti on muuttunut vuosien varrella, mutta lasten leikittäminen onnistuu taatusti vielä! Tolpalla ihmettelee Emil.

3. Suvi kikkarapäänä

Suvi ja vauhdikas 90-luvun tukka. Kreppitukka uudestaan muotiin? Joo! Postikorttikamaa partioleiriltä, reippaana ja iloisena luonnossa.

4. Saku, Antti & Anna (+Jasmin Lekosta)

Nyt joku on kyllä kertonut Väiskin parhaan jutun! Vai onko Sakulla ja Antilla vain ilmekisa? Anna juonii pohtivana omaa voittoilmettään…

5. Ryhmäkuva, jossa mm. Solansuut, Maarit, Atte ja Ville

Takana on ilo irti, voisikohan karkkipussin ja kolapullon sokeritasoilla olla osuutta asiaan? Liukkosen Attea ei tänäkään päivänä ilman kolapulloa tapaa, Maaritkin on pysynyt upealle hiustyylilleen uskollisena. Villellä on Mankkaanpuron koulun fleece, onkohan toiminut esikuvana MESin varhaisille fleeceille? Solansuun siskoksilla on kivaa partiossa, tietysti.

6. Hepe punainen SHARP-paita päällä

Hepe ihmettelee ManUn paita päällä. Laskutoimitus sormilla selkeästi käynnissä, onkohan kaikki lapset tallella. "Yksi, kaksi, hmmm… Montas meitä oli?" Mutta mitä pikku-Beckhamilla on kaulan ympärillä? Pelastusrengas vai onko Hepellä ihan oma huivimuoti?

7. Anni suu auki kameran edessä

Anni tietää, että selfiet on in. Olisko tässä potentiaalinen Facebookin profiilikuva? Tai vaikkapa ansioluetteloon? Yksi vaihtoehto on myös lähettää postikorttina kotiin: "Kaikki just hyvin tääl partiossa!"

8. Sofia ja Satu notskilla

Sadulla lienee meneillään makkaratikun veisto. Sofia tuulettelee jalkoja, vai onkohan villasukkien kuivaus edessä? Partiolainen tietää, että vaatteiden kastuminen kuuluu tosinaan pelin henkeen…

Jännityskertomus (osa II)

TEKSTI Jarmo "Heinä" Heinonen

Tapahtui edellisessä juhlajulkaisussa: Eräsusien Kukkavartio etenee kohden kämppää sateen vihmonnan ja todellisen koirasään saattelemana. Pimeys ympäröi ryhmää, eikä taskulamppuja voi sytyttää, koska muut kisaajat voisivat nähdä heidät…

Synkkä ja myrskyinen yö. Hautausmaan suunnalta kuului suden tai koiran ulvontaa, kun vartio oli saavuttamassa nummen reunan. Pimeys oli läpitunkevana läsnä, kun tumma hahmo kohosi edessä esiin. Kuolleen miehen kivi oli valtaisa lohkare, joka piirtyi pimeää taivasta vasten uhkaavana ja luotaantyöntävänä. Etunenässä liikkuva Kalle oli nostanut kätensä pysähtymisen merkiksi, ja muu ryhmä liikkui hiljaa hänen luokseen. Ryhmän keulalla ei tarvinnut nostaa sormea huulille vaikenemisen merkiksi, sillä muut porukat saattoivat olla hyvinkin lähellä heitä. Kisan tässä vaiheessa ei kannattanut paljastaa olinpaikkaansa muille.

Lohkareen takaa kuului rasahdus, ja Kukkaistukset jähmettyivät paikoilleen. Vanhan tarun mukaan kuolleen miehen kivellä oli salainen vartijansa, joka vaani pahaa-aavistamattomia kulkijoita öiseen aikaan. Jyrkänteen reuna häilyi vieressä, eikä sinne kannattanut kiertää, ettei vahingossa toteuttaisi kiven tarua. Kallen käsi siirtyi vaaka-asentoon ja hitaasti alas. Muu ryhmä tiesi painua merkistä kyykkyyn.

Toinen rasahdus. Ja kolmas. Jonon viimeisenä liikkuneen Tommin nielaisu kuului muuten hiljaisessa tienoossa, ja Kalle nyrpisti nenäänsä. Yhtäkkiä lohkareen takaa pinkaisi jänis liikkeelle, ja rapinan saattelemana se suhahti koko joukon ohi pitkin, jäntevin loikin. Tommi oli kalpea ja sen näköinen että pillahtaisi itkuun, kun Kalle teki ylös nostetulla kädellään kaksi pumppaavaa liikettä. Vartio lähti liikkeelle, yhtä aavemaisesti kuin aikaisemmin.

Puuskainen tuuli vihelsi lohkareen kulmalla ja vesi ryöpsähti sadetakin kauluksesta sisään, kun yritti nousta tuulta vasten kääntäen nenän kohden kämppää. Pimeä nummi oli jäänyt taakse ja jyrkänteenvierestä alkava lohkareikko hidasti liikkumista. Siirtolohkareita näkyi alaviistossa enemmänkin, kuin jättiläisen shakkinappuloita; kuolleen miehen kivi ei ollut ainut luonnonveistos alueella. Sade vain haittasi näkyvyyttä, ja vihmova vesi.

Joku mätkähti harha-askeleesta louhikon luona, ja ähkäisyn saattelemaa yrittivät muut nostaa pystyyn. Sähähdyksen jälkeen kaikki kuitenkin vaikenivat ja vartio pysähtyi kuuntelemaan. Heidän edellään liikkui joku, mutta odotti pysähtyneenä ääntä kuultuaan. Hautausmaan kautta kuului uusi ulvahdus.

Kämpän suunnalta pilkahti hyvin vieno valojuova paljastaen Kukkavartiolle, että he eivät olleet etunenässä saavuttamassa kämppää. Tai sitten siellä liikkui odottamaton vieras, mahdollisesti jopa asiaankuulumaton. Vartio lähti liikkeelle samanaikaisesti kuin heidän edellään liikkuva tuntematon. Muutama tähti pilkahti taivaalla, muuten synkässä yössä, ja mahdollisti nopean näkymän maastosta. Pimeyden turvin heidän edellään liikkui jokin iso, samaan suuntaan kuin hekin…

Jatkuu seuraavassa juhlajulkaisussa…

MESIKÄMMEN
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n virallinen tiedotuslehti
Syksy 2020
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotteiden jakelumäärä on 250 kpl

Mes
kämmen
Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
Nro 3/2000
MES

MESIKÄMMEN
2/2003
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien tiedotuslehti 2/2003, painosmäärä 250 kappaletta

MESIKÄMMEN
4/2004
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien tiedotuslehti 4/2004

MESIKÄMMEN
3/2005
Mesikämmen 10 vuotta!
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien tiedotuslehti 3/2005

MESIKÄMMEN
4/2005
Iloista Joulua!
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien tiedotuslehti 4/2005

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
3/2006
MES

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
4/2006
Hyvää Joulua!

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
3/2007

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
4/2007

Mesikämmen
3/2008
100km

Mesikämmen
4/2008

Mesikämmen
VÄISKI

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
4/2009
Hyvää Joulua!

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
3/2010
PARTIOLAISIA TIELLÄ

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
4/2010

MESIKÄMMEN
3/2011

MESIKÄMMEN

MESIKÄMMEN 2/2012
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien virallinen tiedotuslehti

MESIKÄMMEN 3/2013
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien virallinen tiedotuslehti

MESIKÄMMEN 4/2012
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien virallinen tiedotuslehti

MESIKÄMMEN 4/2013
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien virallinen tiedotuslehti

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
2/2011

Mesikämmen
Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti
2/2010

MESIKÄMMEN
Partiolippukunta Mankkaan Eräsuien virallinen tiedotuslehti
Kaikkien aikojen lippukuntaretki
Vinkuli-talvileiri
Uusi kämppä
1/2014